

PROTOCOL DELS COL·LEGIS DE L'ADVOACACIA DE CATALUNYA PER A L'ASSISTÈNCIA A LES VÍCTIMES DE CRIMS DE GUERRA I CONTRA LA HUMANITAT

ÍNDEX

- 1. Marc jurídic de referència. Marc de la normativa internacional i nacional**
- 2. Tipus i subtipus de crims internacionals**
- 3. Identificació i detecció de víctimes de crims internacionals. Principals característiques de les víctimes de crims internacionals**
- 4. Drets de les víctimes de crims internacionals davant la Cort Penal Internacional**
- 5. Mecanismes para activar la competència de la Cort Penal Internacional**
- 6. Fases d'assistència i principals actuacions del lletrat o lletrada per a la defensa de la víctima de crims internacionals**

6.1. Assistència jurídica prèvia i acompanyament en la presa de decisions i en l'accionament de mecanismes de reclamació davant la Cort Penal Internacional (CPI)

- i. Fase inicial. Entrevista i assessorament jurídic inicial per part del lletrat o lletrada. Tramitació de la sol·licitud de participació i/o reparació**
- ii. La intervenció del lletrat o lletrada en llocs fronterers o centres d'internament d'estrangers**
- iii. Assessoria legal sobre la situació administrativa de la víctima**

6.2. Fase d'instrucció i enjudiciament

- iv. La participació del lletrat designat per la Cort Penal Internacional**
- v. Tramitació de la sol·licitud d'assistència jurídica gratuïta davant la Cort Penal Internacional**

- vi. **Rol del fiscal i dels magistrats en la protecció de les víctimes (68 i seg. del estatut de Roma)**
- vii. **Dret de reparació de la víctima**

7. Annexos

Annex 1. Formulari de recollida de dades personals de la víctima de crims internacionals (entrevista inicial)

Annex 2. Formulari de protecció de dades

Annex 3. Regulació dels delictes contra la comunitat internacional en la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal vigent

Annex 4. Formulari de sol·licitud de participació o reparació establert per la Cort Penal Internacional

1. Marc jurídic de referència. Marc normatiu internacional i nacional

1.1. Marc jurídic internacional:

- **Convenis de Ginebra (1949) i els seus protocols addicionals (1977 i 2005):** constitueixen la pedra angular del dret internacional humanitari (DIH). Els quatre Convenis de Ginebra i els seus tres protocols addicionals protegeixen les persones que no participen en les hostilitats (com els civils, el personal sanitari i els marins mercants) i aquells que ja no participen (com els ferits, malalts i naufragats de les forces armades, i els presoners de guerra). Estableixen normes específiques per al tracte d'aquestes persones i prohibeixen la tortura, els homicidis arbitraris, la presa d'ostatges i altres abusos.
- **Convenis de la Haia (1899 i 1907):** estableixen les lleis i costums de la guerra terrestre. Inclouen regulacions sobre el setge i el bombardeig de ciutats, el tracte als espies i la declaració de guerra. Encara que alguns dels seus aspectes han quedat una mica desfasats, els principis fonamentals continuen sent rellevants.
- **estatut de Roma de la Cort Penal Internacional (1998) o estatut de la Cort Penal Internacional:** l'estatut de Roma és el tractat que va establir la Cort Penal Internacional (CPI), que té jurisdicció sobre els crims de guerra, el genocidi, els crims de lesa humanitat i crim d'agressió. Defineix els crims de guerra detalladament i inclou tant violacions dels Convenis de Ginebra com altres infraccions greus de les lleis i costums aplicables en conflictes armats internacionals i no internacionals.
- **Principis de Nuremberg (1945):** després de la Segona Guerra Mundial, els judicis de Nuremberg van establir precedents importants en el dret internacional, com la incorporació de l'afirmació que les persones responsables de violacions del dret internacional poden ser considerades penalment responsables per les seves accions, independentment de les lleis locals o les ordres de superiors.
- **Altres tractats i convencions rellevants:** Inclouen la Convenció sobre la prevenció i la sanció del delictes de genocidi (1948), la Convenció sobre la prohibició del desenvolupament, la producció i l'emmagatzematge d'armes Bacteriològiques (Biològiques) i Toxíiques i sobre la seva Destrucció (1972), i la Convenció sobre la Prohibició del Desenvolupament, la Producció, Emmagatzematge i Ús d'Armes Químiques i sobre la seva Destrucció (1993).

Aquests instruments junts formen un marc integral destinat a limitar els horrors de la guerra i assegurar que els combatents i, encara més important, els civils, estiguin protegits contra els abusos més greus.

1.2. Marc jurídic nacional:

- **El Codi Penal (1995)**, en particular el títol XXIV sobre delictes contra la comunitat internacional, que es refereix als delictes contra el dret de gent, el genocidi i els crims de guerra. El capítol III, dedicat als delictes contra les persones i els béns protegits en cas de conflicte armat (Art. 608-614 bis) Després de la reforma del Codi penal per la LO 5/2010, se sancionen totes les conductes prohibides pels convenis internacionals, per la qual cosa de moment no calen noves reformes.
- **Llei de cooperació amb la Cort Penal Internacional:** Espanya ha adoptat legislació específica per facilitar la cooperació amb la CPI, reflectint-ne el compromís amb l'estatut de Roma i la persecució dels crims més greus de rellevància internacional. Aquesta Llei estableix els mecanismes a través dels quals Espanya assisteix a la Cort en la investigació i l'enjudiciament d'individus acusats de genocidi, crims de guerra i crims contra la humanitat.
- **El Codi penal militar (2015)** fa una remissió al comú pel que fa als crims contra les persones i els béns protegits en cas de conflicte armat, per evitar la doble tipificació; no obstant això, atribueix una major responsabilitat als militars les conductes dels quals se sancionen amb penes majors.
- **Altres normes de caràcter específic**, per exemple, les Reials Ordenances per a les Forces Armades; la Llei 85/78, de 28 de desembre, relatives a la conducta; la LO 12/1985, de 27 de novembre, sobre el règim disciplinari de les forces armades (on es castiguen les faltes lleus no constitutives de delictes del DIH); i finalment, la LO 4/87, de competència i organització de la jurisdicció militar, de 15 de juny, on s'estableixen els límits de la jurisdicció militar, així com la composició i les atribucions dels diferents òrgans judicials que la integren.
- **Normes relatives a la cooperació judicial amb els tribunals penals ad hoc establerts pel Consell de Seguretat:** la LO 15/1994, d'1 de juny, per a la cooperació amb el Tribunal Penal per a l'ex-Iugoslàvia, i la LO 14/ 1998, d'1 de juliol, per a la cooperació amb el Tribunal Internacional per a Rwanda.

Finalment, la LO 18/2003, de 10 de desembre, de cooperació amb la Cort Penal Internacional, és la més recent i ha vingut acompanyada per la LO 15/2003, de 25 de novembre, per la qual s'adapta el Codi penal als compromisos assumits per Espanya en ratificar l'estatut de la Cort Penal Internacional.

2. Tipus i subtipus de crims internacionals. Delictes que tipifiquen una conducta constitutiva de crims internacionals i que requereixen l'activació de l'assistència lletrada a la víctima

Les víctimes de crims derivats de conflictes armats han patit un grau de violència greu, que no només afecta l'individu en particular sinó que afecta tota una comunitat o grup amb una identitat determinada. El reconeixement d'un estatut jurídic a les víctimes de crims internacionals implica dotar-lo de contingut a través del reconeixement de drets a les víctimes i obligacions als estats.

La figura dels crims contra la humanitat es constitueix com a garantia de la protecció de béns jurídics personalíssims com són la vida, la integritat física, la salut de les persones, la seva llibertat ambulatoria, la seva llibertat sexual, entre d'altres, davant eventuais atacs sistemàtics i massius sota la participació i/o tolerància de qui exerceix el poder polític. Els crims contra la humanitat suposen un atemptat directe contra béns jurídics individuals, entre els quals s'identifica la noció d'humanitat o dignitat humana com a bé jurídic a protegir, però també contra béns jurídics de naturalesa col·lectiva en el sentit que la comissió d'aquests crims suposa una amenaça a la pau internacional i a la llibertat d'un determinat col·lectiu de persones o comunitat.

Els crims als quals es poden enfrontar les víctimes de crims internacionals es poden agrupar en quatre tipologies de crims:

2.1. Crims de genocidi: “actes perpetrats amb la intenció de destruir total o parcialment un grup nacional, ètnic, racial o religiós com a tal” (art. 6 ER). Els actes que engloben la definició de genocidi poden ser: a) matança de membres del grup; b) lesió greu en la integritat física o mental dels membres del grup; c) sotmetiment intencional del grup a condicions d'existència que hagin de comportar la seva destrucció física, total o parcial, d) mesures destinades a impedir els naixements dins del grup i e) trasllat per la força de menors del grup a un altre grup diferent.

2.2. Crims de lesa humanitat: actes comesos en el curs d'un conflicte armat, de caràcter nacional o internacional, com a part d'un atac generalitzat o

sistemàtic contra una població civil per raons de nacionalitat o per raons polítiques, ètnica, racials o religioses (art. 7 ER). A aquests efectes s'entendrà com a crims de lesa humanitat la comissió dels següents actes: a) assassinat; b) extermini; c) esclavitud; d) deportació o trasllat forçós de població; e) empresonament o altra privació greu de la llibertat física en violació de normes fonamentals de dret internacional; f) tortura; g) violació, esclavitud sexual, prostitució forçada, embaràs forçat, esterilització forçada o qualsevol altra forma de violència sexual de gravetat comparable; h) persecució d'un grup o col·lectivitat amb identitat pròpia fundada en motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos, de gènere definit al paràgraf 3, o altres motius universalment reconeguts com a inacceptables d'acord amb el dret internacional, en connexió amb qualsevol acte esmentat al present paràgraf o amb qualsevol crim de la competència de la Cort; i) desaparició forçada de persones; j) El crim d'apartheid i k) altres actes inhumans de caràcter similar que causin intencionalment grans patiments o atemptin greument contra la integritat física o la salut mental o física.

2.3. Crims de guerra: actes comesos com a part d'un pla polític o com a part de la comissió a gran escala de crims de guerra, incloent-hi infraccions greus dels Convenis de Ginebra i altres lleis i costums aplicables en conflictes armats internacionals, i de lleis aplicables a conflictes no internacionals (Article 8);

2.4. Crims d'agressió: quan, estant en condicions de dirigir efectivament l'acció política o militar d'un estat, aquesta persona planifica, prepara, inicia o realitza un acte d'agressió que, per les seves característiques de gravetat i escala, constitueix una violació manifesta de la Carta de les Nacions Unides (art. 8 bis ER).

3. Identificació i detecció de víctimes de crims internacionals. **Principals característiques de les víctimes de crims internacionals.**

En aquest punt, convé distingir la sol·licitud de protecció internacional de la sol·licitud de participació i/o reparació pretesa per la víctima davant la CPI. Així doncs, si bé ambdues peticions poden ser complementàries i es poden exercir en base tant al Dret Internacional dels Refugiats com al Dret Penal Internacional respectivament, les causes i els efectes de cada una de les peticions són completament diferents. El dret a formalitzar una sol·licitud de protecció internacional està consagrat en la Convenció de Ginebra de 1951 i en el Protocol 1967, així com en l'art. 14 de la Declaració Universal, essent l'aplicació d'aquest procés legal independent respecte de les funcions i competències de la Cort Penal Internacional. La institució de l'asil protegeix als individus la vida dels quals es troba en perill o amenaça per actes de persecució o violència derivades d'accions o omissions d'un Estat que, de vegades, poden arribar a considerar-se com a crims internacionals, però no inclou un règim de

sancions dirigit als responsables d'aquests actes, essent la institució competent en aquest sentit la Cort Penal Internacional.

Per tant, el procediment d'asil i el procediment de petició de participació davant a la Cort Penal Internacional, són procediments independents i, a la vegada complementaris. Ens podem trobar amb que la mateixa víctima de crims internacionals tingui la intenció de sol·licitar també la protecció internacional, amb la qual cosa aquesta segona petició haurà de tramitar-se per les regles establertes en matèria d'asil de forma paral·lela a la seva eventual sol·licitud de participació en un procediment davant la Cort Penal Internacional.

A l'hora de definir el concepte de víctima davant la CPI, s'ha de tenir en compte que no existeix un concepte internacional únic sinó que la qualificació variarà en funció de categoria de la víctima contemplada en la normativa internacional i que poden englobar-se en: víctimes de delictes, víctimes derivades de l'abús de poder, víctimes de violacions de drets humans, víctimes de violacions greus del dret internacional humanitari, víctimes de desaparicions forçoses, víctimes de violacions del dret internacional penal o víctimes del terrorisme.

Cal distingir en aquest context, dues categories de víctima: víctimes directes i víctimes indirectes. Són víctimes directes les persones que hagin patit danys individuals o col·lectius, incloses les lesions físiques o mentals, danys emocionals, pèrdues econòmiques i les que hagin sofert una vulneració substancial dels seus drets fonamentals, a conseqüència d'accions o omissions que constitueixin una violació manifesta de les normes internacionals de dret humà o una violació greu del dret internacional humanitari. En canvi, es reconeix la condició de víctimes indirectes als familiars de la víctima com poden ser el cònjuge o persona vinculada a la víctima per una anàloga relació d'afectivitat, els seus fills, parents directes o persones a càrrec de la víctima directa en casos de mort o desaparició.

Als efectes de la participació en els procediments davant la CPI, aquesta reconeix dues modalitats de participació:

(i) Persones físiques que han patit danys a conseqüència d'un dels delictes competència de la CPI.

(ii) Organitzacions o institucions; en aquests casos la víctima ha de ser una organització o institució que dediqui els seus béns o la seva activitat a la religió, l'educació, les arts, les ciències o a la beneficència i als seus monuments històrics, hospitals, així com d'altres objectes de naturalesa humanitària. L'organització o institució haurà d'haver patit un dany i que el crim del qual derivi aquest dany sigui competència de la CPI, havent de provar en tot moment el nexa causal entre el crim i el dany patit.

4. Drets de les víctimes de crims internacionals davant la Cort Penal Internacional

Un altre aspecte a tenir en compte per a la defensa dels interessos de les víctimes de crims internacionals, té a veure amb la relació de drets que poden exercir aquestes víctimes a l'hora d'activar el mecanisme de la CPI. Actualment, l'estatut de Roma preveu que les víctimes dels delictes tenen els drets reconeguts següents:

- (a) Dret a participar en els procediments de la CPI (art. 68.3 ER) a través de l'aportació d'opinions i observacions, prèvia valoració per part de la Sala sobre l'interès personal de la víctima i la conveniència de la participació en una etapa o altre dins del procediment.
- (b) Dret a obtenir mesures per protegir la seguretat, el benestar físic i psicològic, la dignitat i la vida provada de les víctimes (art. 68.1 ER).
- (c) Dret a obtenir la reparació, inclosa la restitució, la indemnització i la rehabilitació (art. 75 ER).
- (d) El dret a l'assessoria jurídica.
- (e) El dret a l'assistència a la víctima.

5. Mecanismes per activar la competència de la Cort Penal Internacional

La Cort Penal Internacional és competent per a conèixer dels delictes previstos en el seu article 5 (crims de genocidi; crims de lesa humanitat; crims de guerra; crims d'agressió), sempre que, d'una banda, s'hagin comès en territori d'algun estat adscrit a l'estatut de Roma o, de l'altra, que l'acusat del crim sigui nacional d'un dels estats adscrits. Així, amb caràcter general, el criteri que s'estableix per a l'atribució de la competència és el del territori de comissió del delicte o el de la nacionalitat, sempre que es tracti d'un estat part de l'estatut de Roma. Així mateix, els articles 12.2 i 3 de l'estatut preveuen que la competència del CPI té lloc en cas d'atribució expressa d'un estat.

Per actuar davant la CPI la iniciativa pot provenir a través de tres vies:

- a) a través d'un estat part que presenta al fiscal una situació susceptible de ser investigada per haver-se comès un dels crims atribuïts a la competència de la CPI (art. 14 ER);
- b) a través del Consell de Seguretat amb remissió de fets de naturalesa criminal al fiscal (Cap. IV de la Carta de Nacions Unides) o;
- c) a través d'una investigació d'ofici iniciada pel fiscal (art. 15 ER).

El procediment per l'enjudiciament de crims internacionals es divideix en tres fases: la fase d'investigació o instructora dels fets, la fase intermèdia i la fase de resolució (art. 53 a 61 ER).

De conformitat amb el principi de complementarietat de la jurisdicció de la CPI respecte de les jurisdiccions nacionals, la CPI només pot actuar quan els estats, que normalment exercirien la seva jurisdicció, no poden o no volen dur a terme cap actuació.

Per tant, la competència de la CPI esdevé invàlida quan l'estat inicialment responsable d'investigar o enjudiciar: a) ja té obert el cas i ja n'ha iniciat el procediment d'investigació o enjudiciament; b) ja ha practicat la fase instructora sobre el cas en qüestió, però ha decidit no posar en marxa accions penals; c) ja ha dictaminat una resolució condemnatòria al presumpte responsable; o d) l'assumpte no presenta la gravetat suficient. En tots aquests supòsits, la CPI no té competència per assumir la investigació o l'enjudiciament del cas.

En aquests casos, el lletrat haurà de remetre la petició de participació de la víctima al fiscal, que ja consta prèviament nomenat per l'estat responsable d'investigar o enjudiciar l'assumpte atenent la seva pròpia jurisdicció.

En canvi, com dèiem, un assumpte serà admès a tràmit per la CPI: a) quan l'estat sobre qui recau la jurisdicció presenta una falta de voluntat per realitzar tasques d'investigació o enjudiciament (retards injustificats, falta d'imparcialitat o d'independència, decisions judicials obstructives, etc.), o b) en cas que es determini la impossibilitat de l'estat per dur a terme l'activitat instructora i d'enjudiciament (col·lapse total o parcial del sistema de justícia, impossibilitat de fer comparèixer l'acusat, impossibilitat de practicar les proves, etc.).

En cas que no hi hagi una investigació prèvia a la qual s'hagi d'adherir la víctima, aquesta podrà iniciar una petició nova davant el Ministeri Fiscal de la Cort Internacional Penal per tal de sol·licitar l'obertura d'una investigació per fets derivats de delictes per crims internacionals i que són competència de la CPI.

6. Fases d'assistència i principals actuacions del lletrat o lletrada

6.1. Assistència jurídica prèvia i acompanyament en la presa de decisions i en l'accionament de mecanismes de reclamació davant la Cort Penal Internacional (CPI)

En atenció a la naturalesa dels delictes comesos i les competències en matèria de crims internacionals, s'ha de tenir en compte que la participació del lletrat o lletrada s'ha de limitar a un assessorament legal i d'acompanyament inicial on ha d'informar la víctima sobre els seus drets i sobre la forma d'activar els mecanismes de reclamació d'aquests drets davant la Cort Penal Internacional, acomplint totes aquelles actuacions necessàries que permetin a la víctima iniciar o formalitzar la seva participació davant la CPI a través dels formularis que es posen a disposició.

Posteriorment, en el marc de l'activitat instructora i durant la fase d'enjudiciament, la víctima, sempre que no disposi de recursos suficients per a la designació d'un lletrat o lletrada particular, passarà a ser assistida per un lletrat o lletrada del torn especial que ofereix la Cort Penal Internacional, que haurà d'assumir la seva defensa durant les fases d'investigació i enjudiciament davant la CPI.

En aquest sentit, s'ha d'informar la víctima sobre la possibilitat de sol·licitar assistència jurídica gratuïta davant la Secretaria General de la CPI.

(i) Fase inicial: Entrevista i assessorament jurídic inicial per part del lletrat o lletrada. Tramitació de la sol·licitud de participació.

En el cas que un advocat o advocada detecti una possible sol·licitud de protecció jurídica derivada de la comissió de crims internacionals, ha d'oferir l'assessorament previst en aquest protocol o bé ha d'orientar la persona en qüestió al col·legi de l'advocacia corresponent perquè rebi orientació i assessorament especialitzat en la matèria.

- [Dades de contacte dels Serveis d'Orientació Jurídica dels 14 Col·legis de l'Advocacia de Catalunya](#)

L'orientació i l'atenció jurídica a la víctima ha de comprendre tant les pautes a considerar en la fase inicial o prèvia a l'actuació processal, com també les actuacions que es desprenguin de l'exercici dels drets reconeguts a la víctima durant tota la fase posterior d'investigació i enjudiciament dels crims denunciats.

El lletrat o lletrada s'ha d'entrevistar amb la víctima amb caràcter reservat i ha de reunir les seves dades personals, així com la informació necessària sobre les seves

circumstàncies personals, sobre els motius pels quals entén vulnerats els seus drets humans i sobre qui considera que és el subjecte o entitat infractora.

Els lletrats disposen d'un formulari estandarditzat per tal de fer constar les principals dades personals de la víctima, així com les circumstàncies que motiven la seva situació. Aquest formulari té l'única finalitat de facilitar la tasca del lletrat i no s'ha de presentar davant cap institució.

Es proporciona una còpia del formulari de recollida de dades de la víctima a **l'Annex 1** d'aquest protocol i una còpia del formulari de consentiment del tractament de dades a **l'Annex 2**.

En cas que la víctima manifesti el seu desig de perseguir l'infractor a través de l'acció pública, el lletrat/da actuarà d'enllaç entre la víctima i la Cort Penal Internacional, posició des de la qual, tal com veurem més endavant, es procurarà defensar l'interès personal de la víctima i dotar-la d'un rol independent dins del conjunt d'actes processals que es practiquin davant la CPI.

En aquest sentit, les principals actuacions del lletrat o lletrada han d'anar encaminades a proporcionar tota la informació necessària sobre els seus drets com a víctima, sobre els drets que pot exercir per aconseguir l'estatus de víctima, sobre el procediment a accionar davant la CPI i les actuacions que es duguin a terme en seu d'investigació, així com sobre els efectes de la resolució judicial, sigui favorable o denegatòria als interessos de la víctima.

També s'ha de facilitar a la víctima tota la informació relativa als serveis o organitzacions a les quals pugui accedir per rebre atenció psicològica o social:

- [Oficina d'Atenció a les Víctimes del Delicte a Catalunya. Les oficines d'atenció a la víctima del delicte es troben distribuïdes per tot el territori català.](#)
- [Oficina de Protecció de la Víctima dins la Cort Penal Internacional \(OPCV\)](#)

L'OPCV ofereix suport i assistència a les víctimes i als representants legals de les víctimes, incloent-hi, si escau, investigació i assessorament jurídic, així com comparèixer davant d'una sala per defensar els seus interessos respecte de qüestions concretes. També pot representar una víctima o un grup de víctimes en els procediments de la CPI. La funció principal d'aquesta unitat és la de vetllar per

la seguretat de les víctimes i testimonis que es trobin en situació de risc com a conseqüència d'iniciar accions davant la CPI (46.3 de l'estatut de Roma).

Es pot contactar amb l'OPCV a l'adreça següent:

Oficina d'Assessorament Públic a les Víctimes (OPCV)

P.O. Caixa 19519

2500 CM La Haia

Holanda

Tel: +31 (0)70 515 8515 / +31 (0)70 515 8108

Fax: +31 (0)70 515 8855

Adreça electrònica: opcv@icc-cpi.int

Als efectes del registre de les dades generades en la fase d'entrevista amb el lletrat o lletrada, s'ha de lliurar a la víctima un formulari de denúncia dels crims internacionals, en el format establert per la CPI, en el qual s'ha de sol·licitar la seva participació i/o reparació dels danys i també s'ha de recollir el seu consentiment per al tractament i la transmissió de la informació aportada per part del lletrat o lletrada. Principalment, s'han de recollir les dades personals de la víctima, el dia i el lloc en què es produeix l'entrevista, el nom i les dades col·legials del lletrat o lletrada encarregat de remetre la denúncia, així com la identificació del tipus de procediment del qual deriva l'assistència jurídica. Seguidament, s'han de registrar les dades referents als fets que donarien peu a una eventual denúncia, per a la qual cosa cal sol·licitar a la víctima que identifiqui la data dels fets denunciats i faci el relat dels fets denunciats (tipus de vulneració, identificació d'altres víctimes o testimonis) i, després, cal reunir tots els arxius o documents que fonamentin els fets denunciats.

Es proporciona una còpia del formulari de sol·licitud de participació o reparació establert per la Cort Penal Internacional a l'**Annex 4** d'aquest protocol, que també es pot descarregar a través de l'enllaç següent:

- [Formulari de sol·licitud de participació o reparació de la Cort Penal Internacional](#)

o es pot trobar en el portal de víctimes dins la pàgina web de la CPI:

<https://www.icc-cpi.int/about/victims>

En cas que la víctima també solliciti la reparació dels danys que hagi patit com a conseqüència d'un delictes de la competència del Tribunal, se l'ha d'informar sobre els diferents tipus de reparació que podria obtenir en cas que es declari la culpabilitat de la persona infractora.

De conformitat amb l'article 75.1 ER, es recull la possibilitat de sol·licitar la restitució (restauració de la llibertat, gaudir dels drets humans, la identitat, la vida familiar i ciutadania, el retorn al lloc de residència, la reinserció laboral, etc.), la indemnització (compensació monetària per danys morals, materials i físics), la rehabilitació (inclou l'atenció mèdica, psicològica i social), la satisfacció (adopció de mesures perquè acabin les violacions, recuperació de cadàvers, disculpes públiques, sancions judicials o administratives, commemoracions, etc.), les garanties de no repetició (mesures estructurals de naturalesa normativa com reformes institucionals orientades a assegurar el control civil de les forces militars, promoure la independència judicial, la protecció de drets dels defensors dels drets humans, etc.) i qualsevol altra forma de reparació que es consideri apropiada en cada cas.

A l'hora d'omplir el formulari, s'han de tenir en compte les instruccions establertes per la CPI següents:

- (a) Tota persona que solliciti participar en els procediments de la CPI o solliciti reparacions ha d'omplir un formulari de sol·licitud independent.
- (b) S'ha d'omplir la sol·licitud de participació i/o reparació amb la major informació possible. En cas de no tenir espai suficient per respondre les preguntes, s'ha d'adjuntar un full a part on es faci constar el nom o les inicials de la persona sol·licitant i el número del document d'identitat en cada un dels fulls addicionals.

Pel que fa als fets objecte de denúncia, s'ha de formalitzar un redactat exposant el relat de la víctima de forma exhaustiva, fent referència primordialment a les dades personals de la víctima, circumstàncies, testimonis, etc.

- (c) S'ha de procurar una redacció clara de les respostes. En cas d'omplir el formulari a mà, cal utilitzar un bolígraf.

- (d) La sol·licitud ha d'anar signada per la víctima, i també per la persona que actua en nom de la víctima si n'hi ha. En aquest cas, haurà de constar el nom del lletrat o lletrada que assumeixi l'assistència legal inicial.
- (e) Marqueu la casella "Recordatori" al final del formulari per tal de verificar que s'han inclòs tots els documents necessaris perquè la sol·licitud estigui completa.
- (f) Si la víctima fa la sol·licitud mitjançant un formulari de sol·licitud en línia, cal tenir en compte que el formulari de sol·licitud no es pot enviar tret que s'hagi emplenat tota la informació requerida. En enviar el formulari de sol·licitud, es demana a les persones sol·licitants que aportin fotocòpies d'alguns documents, com ara una prova d'identitat, i també una prova del vincle familiar si reclamen el dany de membre de la família.

Per tal de fer valer la petició de reclamació de la víctima, el lletrat o lletrada ha de reunir totes les dades, els documents i els arxius proporcionats per la víctima amb la finalitat de ser remesa a la Secció de Participació i Reparació de les Víctimes de la CPI a l'adreça següent:

Victims Participation and Reparations Section (VPRS):
International Criminal Court
Victims Participation and Reparation Section (VPRS)
P.O. Box 19519, 2500 CM The Hague
The Netherlands
Fax: +31 (0)70 515 91 00
Tel: +31(0)70 515 95 55
Email: vprs.information@icc-cpi.int

La Secció de Participació i Reparació de les Víctimes és una secció inclosa dins la Secretaria General, que s'encarrega de promoure la participació i la reparació o restitució de les víctimes i d'ajudar a les víctimes i als grups de víctimes a conèixer els seus drets de conformitat amb l'Estatut de Roma, així com ajudar-les a accedir a l'assistència jurídica i a la representació processal. Per tant, aquesta Secció és considerada el primer punt de contacte de les víctimes davant la CPI. En aquest sentit, la mateixa Secció s'encarrega d'assistir les víctimes i les persones interessades a omplir els formularis de participació i/o reparació.

Oficines d'atenció a la víctima a altres indrets del món:

ICC Field Office in Kampala, Uganda
P.O. Box 72735, Kampala
Tel: + 256 (0) 77 2 706062

ICC Field Office in Kinshasa, Democratic Republic of the Congo
Tel: + 243 (0) 82 97 88 021 or +243 (0) 82 97 88 022

ICC Field Office in Bangui, Central African Republic
Tel: +236 (0) 72 30 34 26

ICC Field Office in Abidjan, Côte d'Ivoire
Tel: + 225 (0) 59 67 2634

ICC Field Office in Tbilisi, Georgia
Tel.: + 995 (0) 591 227 038

ICC Field Office in Bamako, Mali
Tel: + 223 (0) 71 61 60 83

Els formularis de sol·licitud relacionats amb la participació i/o reparacions de les víctimes es poden obtenir a la VPRS a través dels canals anteriors. Aquests formularis també es poden obtenir a les oficines de camp de la CPI. Tingueu en compte que tots els formularis i fullets de l'ICC els proporciona gratuïtament.

En cas que hi hagi una investigació oberta instada pels governs dels estats part, pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides o a instàncies del fiscal actuant d'ofici, la informació s'haurà de remetre a: vprs.information@icc-cpi.int.

Investigacions obertes actualment:

REPÚBLICA DEL CONGO: investigació instada pel Govern de la República Democràtica del Congo i oberta des del juny de l'any 2004 per presumptes crims de guerra i crims contra la humanitat comesos en el conflicte bèl·lic de la República del Congo l'1 de juliol de 2022. Investigació tancada en data d'1 de desembre de 2023.

UGANDA: investigació instada pel Govern d'Uganda i oberta des del juliol de l'any 2004 per presumptes crims de guerra i crims contra la humanitat comesos

en el marc del conflicte bèl·lic entre l'Exèrcit de Resistència del Senyor (LRA) i les autoritats nacionals a Uganda des de l'1 de juliol de 2022. La investigació consta tancada en data d'1 de desembre de 2023.

DARFUR, SUDAN: investigació instada pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides i oberta des de juny de l'any 2005 per presumptes crims de guerra i crims contra la humanitat comesos a Darfur des de l'any 2002.

REPÚBLICA CENTROAFRICANA: investigació instada pel Govern de la República Centrafricana i oberta des del 16 de desembre de 2007 per presumptes crims de guerra i crims contra la humanitat comesos en el marc del conflicte bèl·lic de la República Centrafricana des de l'1 de juliol de 2002. La investigació consta tancada en data de 16 de desembre de 2022.

KENIA: investigació instada d'ofici pel fiscal amb una instrucció iniciada des del març de l'any 2010 i oberta en la CPI des del 27 de novembre de 2023, per presumptes crims contra la humanitat en el context postelectoral a Kènia durant els anys 2007/2008 (N Nairobi, Valle del Rift Norte, Valle del Rift Central, Valle del Rift Sur, Província de Nyanza i Província Occidental).

LÍBIA: investigació instada d'ofici pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides i oberta el mes de març de l'any 2011, per presumptes crims contra la humanitat en el context de la situació a Líbia des del 15 de febrer de 2011.

COSTA DE MARFIL: investigació instada d'ofici pel fiscal de la CPI, que obre investigacions després de ser autoritzat per la Sala de Qüestions Preliminars el 3 d'octubre de 2011, per presumptes crims dins de la competència de la CPI comesos en el context de violència postelectoral a *Cote d'Ivoire* durant els anys 2010/2011 i posteriorment des del 19 de setembre de 2002 fins l'actualitat.

MALI: investigació instada pel Govern de Mali i oberta el mes de gener de l'any 2013, per presumptes crims de guerra comesos a Mali des del gener de 2012 (principalment en tres regions del nord: Gao, Kidal y Tombuctú, amb certs incidents a Bamako y Sévaré, en el sud).

REPÚBLICA CENTROAFRICANA II: investigació instada pel Govern de República Centrafricana i oberta el mes de setembre de l'any 2014, per presumptes crims de guerra comesos en el context de violència renovada a partir de 2012 a la República Centrafricana).

GEORGIA: investigació instada pel fiscal d'ofici amb una instrucció iniciada el 27 de gener de 2016 i oberta en la CPI el mes de 16 de desembre de 2022, per presumptes crims de guerra comesos en el context d'un conflicte armat internacional entre l'1 de juliol i el 10 d'octubre de 2008.

BURUNDI: investigació instada pel fiscal d'ofici amb una instrucció iniciada el 25 d'octubre de 2017, per presumptes crims de lesa humanitat comesos a Burundi o per nacionals de Burundi, des de l'any 26 d'abril de 2015 fins al 26 d'octubre de 2017.

ESTAT DE PALESTINA: el 3 de març de l'any 2021, el fiscal va anunciar l'obertura de la investigació sobre la situació a l'Estat de Palestina. Aquesta investigació es va promoure després de declarar la Sala de Qüestions Preliminars de la CPI, el 5 de febrer de 2021, que podria exercir la seva jurisdicció penal en el conflicte i concretament sobre la jurisdicció territorial de Gaza i Cisjordània, inclosa Jerusalem Oriental.

BANGLADESH/MYANMAR: investigació autoritzada per la CPI per a la investigació de crims presumptament comesos a partir del mes de juny de l'any 2010 en relació amb la crims comesos en territoris d'altres estats part del Tractat de Roma. En aquest cas, s'ha autoritzat la investigació de crims de lesa humanitat, com la deportació i la persecució presumptament comeses contra la població *rohinya* en el territori de Bangladesh (estat part de l'Estatut de Roma). La situació descrita engloba les onades de violència de l'any 2016 i 2017 que presumptament van tenir lloc a l'estat de *Rakhine*, en territori de *Myanmar*.

AFGANISTÁN: investigació instada per presumptes crims contra la humanitat i crims de guerra comesos a l'Afganistan des de l'1 de maig de 2003.

VENEZUELA: investigació instada pel fiscal a requeriment d'un grup d'estats membres de l'Estatut de Roma el 27 de setembre de 2018. La CPI n'ha autoritzat continuar amb la investigació des del 3 de novembre de 2021.

UCRAÏNA: investigació remesa a la CPI per part de 43 estats membres durant els mesos de març a abril de l'any 2022, per presumptes crims comesos en el context del conflicte armat a Ucraïna des del 21 de novembre de 2013.

Per a més informació sobre les investigacions mencionades i als efectes de considerar futures investigacions, es facilita l'enllaç següent: <https://www.icc-cpi.int/situations-under-investigations>.

En cas de no existir una investigació que persegueixi un fet delictiu competència de la CPI i la víctima vulgui iniciar actuacions, també s'ha de tramitar la informació a la Unitat de Víctimes través de l'adreça electrònica yprs.Information@icc-cpi.int.

De conformitat amb l'article 15 de l'Estatut de Roma, el lletrat ha d'informar la víctima de la possibilitat de remetre la sol·licitud directament davant la Fiscalia. Aquesta sol·licitud es pot remetre electrònicament a través de l'enllaç <https://otplink.icc-cpi.int>, on també podrà adjuntar la documentació corresponent o físicament en l'adreça següent:

Unitat de Gestió de Proves i Descobriments – EDMU
Oficina del fiscal
Apartat de Correus 19519
2500 CM La Haia
Països Baixos.

A l'efecte d'informar-se sobre la situació del país o la situació del conflicte que dona peu als presumptes fets delictius que denuncia la víctima, convé tenir en compte les dades i els informes anuals que publiquen els fiscals de la CPI i que es poden consultar a través de l'enllaç següent: <https://www.icc-cpi.int/about/otp/otp-reports>.

És convenient informar la víctima que la CPI facilita la comunicació a través dels seus serveis d'interpretació i traducció.

Per a més informació sobre el paper de les víctimes davant la CPI: <https://www.icc-cpi.int/about/victims>.

(ii) La intervenció del lletrat o lletrada en llocs fronterers o centres d'internament d'estrangers

La detecció de possibles casos de víctimes de crims internacionals es pot donar en les situacions de denegació d'entrada al territori nacional en llocs fronterers (aeroports) o en els centres d'internament d'estrangers (CIE).

En cas que es detecti que una de les causes per les quals sol·licita protecció internacional en llocs fronterers o dins del territori espanyol sigui a conseqüència d'haver sofert un crim internacional, el lletrat o lletrada ha d'informar-lo de la possibilitat de sol·licitar protecció internacional, però també sobre la possibilitat d'iniciar accions o de sol·licitar la participació com a víctima de delictes de crims internacionals davant la jurisdicció de la Cort Penal Internacional.

Són criteris íntimament lligats a la sol·licitud d'una protecció internacional el fet que la víctima expressi temor davant la persecució o davant els danys als quals s'enfronta en cas de denegar la seva entrada i permetre el seu retorn al país d'origen. Són indicadors el fet que manifesti estar en risc de patir una persecució o tortures en cas de retornar o que manifesti temor de ser arrestada, empresonada, torturada o assassinada en cas que existeixi un conflicte armat en el seu país d'origen.

En aquests casos, el lletrat o lletrada ha de facilitar tota la informació relativa a la possibilitat d'iniciar accions o de sol·licitar la seva participació davant la CPI, tot seguint el curs del procediment de conformitat amb el que es preveu en aquest protocol d'actuació.

(iii) Assessoria legal sobre la situació administrativa de la víctima

En cas que la víctima sigui estrangera no comunitària en situació administrativa irregular a Espanya, cal informar-la dels drets que l'assisteixen d'acord amb la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. De forma paral·lela a l'assistència en matèria penal, en cas que així ho sol·liciti, el lletrat o lletrada ha d'assessorar la víctima sobre els procediments administratius existents per tal de regularitzar la seva situació administrativa en territori espanyol.

6.2. Fase d'instrucció i enjudiciament

(iv) La participació del lletrat o lletrada designat per la Cort Penal Internacional

En el marc de la CPI, l'ER reconeix a les víctimes l'exercici dels drets següents: (i) el dret d'aportar les seves observacions i opinions (art. 68.3 ER), (ii) el dret a ser beneficiaris de mesures de protecció (art. 68.1 ER), i (iii) el dret de restitució (art. 75 del ER).

L'activitat processal de la víctima s'inicia en el moment en què es disposa a incoar l'acció pública davant el Ministeri Fiscal. Una vegada accionat el mecanisme de l'acció pública, la persona interessada participa activament durant les diferents etapes del procediment judicial i, en última instància, en la reclamació dels danys i/o perjudicis que hagi pogut patir a conseqüència dels crims internacionals.

Vinculat amb el dret a la participació es troba la representació legal. Per la seva part, en el marc d'actuació fixada pel lletrat o lletrada en la defensa dels interessos de la víctima davant la CPI, s'haurà d'informar a la víctima sobre el seu dret de ser assistida a través d'un advocat designat d'ofici per la CPI per a l'assistència durant les fases d'investigació i posterior enjudiciament. En aquest sentit, convé indicar a la víctima les diferents funcions que exercirà l'advocat designat per la CPI al llarg de les diferents etapes del procediment:

- (1) En primer lloc, té dret a participar en tots els procediments i en totes les audiències, sens perjudici de les limitacions que pugui imposar la Sala de la CPI, la qual té la facultat de restringir aquesta participació en la presentació d'observacions i conclusions escrites.
- (2) El lletrat designat per la CPI també pot intervenir en la fase d'enjudiciament interrogant l'entitat o persona infractora, sempre que obtingui l'autorització prèvia de la Sala o sol·licitant que sigui aquesta mateixa que practiqui l'interrogatori.
- (3) El lletrat o lletrada ha de presentar, en cada etapa o acte processal en el qual desitja participar la víctima, una sol·licitud de participació en la qual manifesti: (i) de quina forma es veuran afectats els seus interessos personals en l'etapa o acte processal en qüestió; i (ii) justificar la conveniència de la participació de la víctima en aquestes.
- (4) Podrà accedir als registres públics de l'expedient judicial i, sempre sota autorització prèvia, accedir a informació confidencial.

- (5) Interrogar testimonis i oferir les evidències de què disposi la víctima, prèvia sol·licitud i sempre que la Sala consideri la transcendència d'aquestes.
- (6) Presentar escrits, arguments i sol·licitud davant la Sala.

Les víctimes s'hi posicionen com a part acusatòria juntament amb el Ministeri Fiscal a l'efecte d'exercir una acció de naturalesa civil. Per tant, en l'assistència legal a les víctimes se'ls informarà que únicament podran participar en aquest procediment de forma indirecta mitjançant la petició al fiscal, perquè aquest últim, iniciï les investigacions oportunes i sol·liciti, si escau, l'obertura de l'acció pública internacional davant els tribunals de la CPI.

S'ha de tenir en compte que la víctima, que actua com a demandant o testimoni, és la referència principal de tota investigació dirigida contra crims internacionals. La informació proporcionada per la víctima resulta imprescindible per poder donar resposta a l'activitat instructora del fiscal. En conseqüència, qualsevol mena d'informació susceptible de transcendir en la investigació del fiscal, ha de ser subministrada per la víctima a través de la participació activa del lletrat o lletrada designat per la CPI. En tot cas, el fiscal ha d'analitzar aquesta informació i complementar-la amb altres informes de naturalesa estatal o derivats d'organitzacions intergovernamentals o no governamentals, segons convingui.

Així, durant l'activitat instructora del fiscal, la víctima té una facultat inherent a la seva posició que es tradueix en l'aportació de tota mena d'informació rellevant al cas i, en tot moment, manté el dret de ser informat per part del fiscal de totes les actualitzacions o novetats que presenti la instrucció durant la fase de diligències prèvies. En aquest sentit, la funció del lletrat o lletrada designat per la CPI per a la fase d'instrucció i enjudiciament, és esclarir les actuacions dutes a terme pel fiscal i aportar, interpretar i sol·licitar la pràctica de proves.

Com dèiem, l'Estatut de Roma preveu que la participació de les víctimes en el judici sigui únicament com a testimonis i sempre que estiguin autoritzades i citades per participar en el judici. El lletrat o lletrada designat per la CPI ha de defensar els interessos personals de la víctima afectada assistint-la i recollint tots els elements de fet i de dret per fonamentar la decisió d'autoritzar la investigació dels danys que reclamin les víctimes com a conseqüència de la comissió de crims de la competència de la CPI.

El lletrat o lletrada designat per la CPI ha d'informar la víctima sobre la possibilitat de sol·licitar de la Sala una participació directa, a través del representant legal designat, en el curs de l'audiència i a presentar "opinions i observacions" que puguin transcendir en el resultat de la decisió final del tribunal. En tot cas, aquest procés de participació de les víctimes no està previst com un dret automàtic, sinó

que s'ha de sol·licitar per la víctima a través del seu lletrat (art. 68.3 de l'Estatut de Roma) davant la Sala perquè sigui aquesta qui valori i decideixi finalment si la participació de la víctima és convenient o no. Per tant, l'actuació del lletrat i la víctima en Sala, únicament serà viable si la Sala n'autoritza la presència. En cas de ser admesa la sol·licitud de participació, el lletrat pot intervenir en el judici per donar resposta a qualsevol prova practicada (68.3 de l'Estatut de Roma i Regla 89); la víctima ha de personar-se davant el Tribunal i, en cas de rebel·lia, es poden aplicar amonestacions o sancions; han de prestar jurament o promesa i, si es falta a la veritat, poden ser objecte de diligències judicials. Durant el judici únicament poden intervenir dins el marc dels interrogatoris o conainterrogatoris que es practiquin en la seva persona.

En compliment de l'estatus processal de les víctimes, el lletrat o lletrada designat per la CPI ha d'informar la víctima sobre la possibilitat futura de prestar declaració sense fer pública la seva identitat ni a la defensa ni als mitjans de comunicació (art. 57.3.c i 68.1 de l'Estatut de Roma), amb l'objectiu d'assegurar la seva protecció i privacitat. Si la víctima accedeix a utilitzar aquesta mesura de protecció, el lletrat o lletrada designat per a la fase d'instrucció i enjudiciament ha de presentar una petició a la Secretaria de la CPI per tal de valorar la procedència i la forma de practicar aquesta mesura de conformitat amb les necessitats i circumstàncies de la víctima.

Resulta important la feina del lletrat o lletrada designat per la CPI, atès que, amb vista a evitar l'exposició de les víctimes durant el procediment judicial, és el responsable de la recepció de les comunicacions i/o notificacions practicades per la CPI tot informant les víctimes del seu contingut. A més, ha d'explicar a la víctima els efectes de la comunicació o notificació practicada per tal que la víctima prengui les decisions oportunes, incloses les decisions relatives a la pràctica de proves, entrevistes amb la contrapart i la forma o mitjans de realitzar-les, etc.

Finalment, dins les obligacions estatals per a la preservació dels drets de les víctimes, i en el cas d'aconseguir un reconeixement judicial de culpabilitat recaiguda sobre la persona infractora, s'ha d'informar el justiciable sobre el seu dret a ser restituït o indemnitzat pels perjudicis causats en la seva persona, sobre el seu dret a ser readaptat i a exigir garanties de no repetició davant la persona infractora (art. 75.2 de la CPI).

En aplicació de l'Estatut de Roma, el dret a la restitució és un dret que busca tant la reparació material, com també la restitució i la rehabilitació. En aquest cas, la CPI pot valorar el dany que hagi de ser indemnitzat sobre la base de l'activitat probatòria que sigui presentada, entre els quals destaca l'acció dels perits com a complement a totes aquelles proves que sol·licitin les parts prèvia audiència.

La condemna en matèria d'indemnitzacions pot ser a càrrec de la persona infractora o a càrrec del Fons Fiduciari (art. 79), entitat que actua de forma solidària en cas que la persona infractora presenti una situació d'insolvència, bé per falta de béns o bé perquè es faci difícil trobar béns susceptibles de ser intervinguts.

(v) Tramitació d'assistència jurídica gratuïta davant la Cort Penal Internacional

L'apartat 1 i 2 de la norma 73 del Reglament de procediment i prova de la CPI, aprovat el dia 26 de maig de 2004 (secció cinquena), reconeix el dret d'assistència lletrada gratuïta de les víctimes, a través de la creació d'una llista de torns d'advocats inclosos en la llista de lletrats apuntats per representar els interessos de la víctima davant la CPI. En cas de no constar una representació lletrada dins del procediment, el secretari ha de designar un advocat o advocada d'ofici tot tenint en compte els interessos de la persona, la proximitat geogràfica i l'idioma.

En aquest sentit, la CPI ha previst, tot i que de forma limitada, assistir financerament les víctimes per cobrir aquelles despeses de l'advocat. Aquesta via ha de ser informada a les víctimes.

De conformitat amb la subregla 5 de la regla 90 de les Regles del procediment i prova, així com la subnorma 1 de la norma 113 del Reglament de la Secretaria, quan les víctimes no disposin de mitjans econòmics per fer front a les despeses d'un representant, poden sol·licitar l'assistència lletrada finançada per la CPI.

En aquest sentit, hi ha un formulari que s'ha de posar a disposició de la persona interessada prèvia sol·licitud d'aquest a la CPI, a través de l'adreça electrònica css@icc-cpi.int (P.O. Box 19519 2500 CM La Haia Països Baixos +31 (0)70 515 87 87).

En atenció al que disposa l'article 21.2 RPPCPI (Reglamento), el Secretari judicial de la CPI és la persona encarregada d'elaborar una llista d'advocats que reuneixen les competències següents:

- Experiència professional en matèria de dret internacional o dret processal penal.
- Domini d'almenys un idioma de treball de la CPI (art. 41 RPPCPI), entre els quals destaca l'anglès i el francès.
- Ser inclòs dins la llista d'advocats assignada pel secretari judicial de la CPI.

- Un mínim de deu anys d'experiència exercint funcions de jutge, fiscal o advocat.
- Un mínim de cinc anys d'experiència en judicis penals o tenir competències específiques en matèria de dret penal o internacional.
- No haver estat condemnats per delictes greus ni infraccions disciplinàries que es considerin incompatibles amb la naturalesa de les funcions a ocupar.

(vi) Rol del fiscal i dels magistrats en la protecció de les víctimes (68 i seg. de l'Estatut de Roma)

El fiscal té la facultat d'iniciar una investigació referent a crims que siguin competència de la CPI. Es tracta d'una potestat que li permet adoptar una sèrie d'actuacions per tal d'esbrinar sobre si la informació rebuda conté una base raonable com per iniciar diligències d'investigació. Val a dir que la informació que doni peu a l'obertura d'un procés d'informació pot provenir de qualsevol font (estats, òrgans de les Nacions Unides, etc.), incloses les víctimes.

En el supòsit que el fiscal posi en marxa una investigació d'ofici derivada de la petició de la víctima assistida (art. 15 ER), aquest ha d'analitzar la veracitat de la informació obtinguda i, en cas que consideri que hi ha prou indicis per iniciar una investigació, ha de presentar a la Sala de Qüestions Preliminars una petició d'investigació. En cas que la Sala entengui que existeixen raons per continuar amb la investigació sol·licitada, ha d'autoritzar l'inici de les actuacions judicials (activitat instructora). Finalment, ha d'exercir l'acció penal formulant les acusacions pertinents davant la Sala de Qüestions Preliminars a l'efecte d'aconseguir una resolució judicial favorable.

El fiscal, en el seu objectiu d'esclarir els fets denunciats, té les potestats següents: a) reunir i examinar les proves; b) ampliar la investigació a tots els fets denunciats aplicant els principis d'imparcialitat i legalitat; c) adoptar mesures per assegurar l'eficàcia de la investigació i l'enjudiciament dels crims, vetllant pels interessos i la seguretat de les víctimes; d) investigar en el territori dels estats en qüestió; e) fer comparèixer i interrogar les víctimes i testimonis; f) sol·licitar la cooperació dels estats, i g) adoptar o sol·licitar a la Sala de Qüestions Preliminars que s'adoptin les mesures necessàries per assegurar i protegir la informació, les dades i els arxius que són objecte d'investigació, així com les persones implicades (víctimes, testimonis, interessats/ades, etc.).

(vii) Dret de reparació de la víctima

Dins les obligacions estatals per a la preservació dels drets de les víctimes, i en el cas d'aconseguir un reconeixement judicial, s'ha d'informar el justiciable sobre el seu dret a ser restituït o indemnitzat pels perjudicis causats en la seva persona, sobre el seu dret a ser readaptat i a exigir garanties de no repetició davant la persona infractora (art. 75.2 de la CPI).

En aplicació de l'Estatut de Roma, el dret a la restitució és un dret que busca tant la reparació material, com també la restitució i la rehabilitació. En aquest cas, la CPI pot valorar el dany que hagi de ser indemnitzat sobre la base de l'activitat probatòria que sigui presentada. En relació amb aquesta base, cal destacar l'acció dels perits com a complement a totes aquelles proves que sol·licitin les parts prèvia audiència.

CONSELL DELS IL·LUSTRES COL·LEGIS
D'ADVOCATS DE CATALUNYA

7. ANNEX 1

**FORMULARI DE RECOLLIDA DE DADES PERSONALS DE LA VÍCTIMA DE CRIMS
INTERNACIONALS (ENTREVISTA INICIAL)**

**FORMULARI DE RECOLLIDA DE DADES PERSONALS DE LA VÍCTIMA DE CRIMS
INTERNACIONALS (ENTREVISTA INICIAL)**

CONSENTIMENT DE LA PERSONA INTERESSADA O VÍCTIMA

Disposo del document que acredita el consentiment per tractar i transmetre la informació aportada per la part interessada o la víctima al lletrat o lletrada que subscriu.

- Sí
 No

DADES DE L'ENTREVISTA AMB EL LLETRAT/DA DESIGNAT

1. Data de realització de l'entrevista:

2. Lloc de realització de l'entrevista:

3. Nom de l'advocat/ada encarregat de remetre la denúncia:

4. Número de col·legiat/da:

5. Adreça electrònica de l'advocat/da, a través de la qual s'ha remès el document que acredita sobre el consentiment per tractar i transmetre la informació aportada:

6. Col·legi de l'advocació del lletrat/da encarregat de remetre la denúncia:

7. Tipus de procediment o actuació en què es realitza l'entrevista d'assistència jurídica a la víctima:

- Orientació jurídica en matèria d'estrangeria.
 Torn d'ofici d'estrangeria.
 Sol·licitud de protecció internacional i/o asil.

D'altres (especifiqueu):

DADES DE LA PERSONA INTERESSADA O VÍCTIMA

8. Nom i cognoms:

DNI/NIE/Passaport:

9. Gènere:

Home

Dona

No desitjo declarar.

10. Data de naixement:

11. Domicili en el país d'origen o de conflicte:

12. Data en la qual es produeixen els fets denunciats:

13. Indicar si actua en qualitat de:

Persona interessada (víctima indirecta)

Víctima directa.

RELAT DELS FETS

14. Identificació dels drets internacionals vulnerats.

De conformitat amb les disposicions del capítol V del Conveni de Ginebra de 1949 i els protocols addicionals, així com l'article 8 del l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional.

ANNEX 2.

Jo, _____, amb número de col·legiat/da _____ de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de _____.

Comunico:

Al Sr./Sra. _____, amb DNI/NIE/passaport _____, que les dades recollides són objecte de tractament, de conformitat amb l'article 13 del Reglament general de protecció de dades (Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i la lliure circulació d'aquestes dades) i de l'article 11 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

(signatura del lletrat/da)

(signatura de la interessada)

ANNEX 3.

REGULACIÓ DELS DELICTES CONTRA LA COMUNITAT INTERNACIONAL EN LA LLEI ORGÁNICA 10/1995, DE 23 DE NOVEMBRE, DEL CODI PENAL VIGENT

Títol XXIV. Delictes contra la comunitat internacional

Capítol I. Delictes contra el dret de gents.

Article 605.

1. El qui mati el cap d'un estat estranger, o una altra persona protegida internacionalment per un tractat, que estigui a Espanya, ha de ser castigat amb la pena de presó permanent revisable.

2. El qui causi lesions de les que preveu l'article 149 a les persones esmentades en l'apartat anterior ha de ser castigat amb la pena de presó de quinze a vint anys.

Si es tracta d'alguna de les lesions que preveu l'article 150 es castiga amb la pena de presó de vuit a quinze anys, i de quatre a vuit anys si és qualsevol altra lesió.

3. Qualsevol altre delicte comès contra les persones esmentades en els números precedents, o contra els locals oficials, la residència particular o els mitjans de transport de les persones esmentades, ha de ser castigat amb les penes que estableix aquest Codi per als delictes respectius, en la meitat superior.

Article 606

1. El qui violi la immunitat personal del cap d'un altre estat o d'una altra persona internacionalment protegida per un tractat ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys.

2. Quan els delictes compresos en aquest article i en l'anterior no tinguin assenyalada una penalitat recíproca en les lleis del país a què corresponguin les persones ofeses, s'ha d'imposar al delinqüent la pena que seria pròpia del delicte, d'acord amb les disposicions d'aquest Codi, si la persona ofesa no té el caràcter oficial esmentat a l'apartat anterior.

Capítol II. Delictes de genocidi

Article 607

1. Els qui, amb el propòsit de destruir totalment o parcialment un grup nacional, ètnic, racial, religiós o determinat per la discapacitat dels seus integrants, perpetrin algun dels actes següents, han de ser castigats:

1r. Amb la pena de presó permanent revisable, si maten algun dels seus membres.

2n. Amb la pena de presó permanent revisable, si agredeixen sexualment algun dels seus membres o produeixen alguna de les lesions que preveu l'article 149.

3r. Amb la pena de presó de vuit a quinze anys, si sotmeten el grup o qualsevol dels seus individus a condicions d'existència que posin en perill la seva vida o pertorbin greument la seva salut, o quan els produeixin algunes de les lesions que preveu l'article 150.

4t. Amb la mateixa pena, si duen a terme desplaçaments forçosos del grup o els seus membres, adopten qualsevol mesura que tendeixi a impedir el seu gènere de vida o reproducció, o bé traslladen per la força individus d'un grup a un altre.

5è. Amb la de presó de quatre a vuit anys, si produeixen qualsevol altra lesió diferent de les que s'assenyalen als numerals 2n i 3r d'aquest apartat.

2. En tots els casos s'ha d'imposar, a més, la pena d'inhabilitació especial per a professió o ofici educatius, en l'àmbit docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre tres i cinc anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada, si s'escau, en la sentència, atenent proporcionalment la gravetat del delictes i les circumstàncies que concorrin en el delinqüent.

Capítol II bis. Dels delictes de lesa humanitat.

Article 607 bis.

1. Són reus de delictes de lesa humanitat els qui cometin els fets que preveu l'apartat següent com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic contra la població civil o contra una part d'aquesta.

En tot cas, es considera delictes de lesa humanitat la comissió d'aquests fets:

1r. Per raó de pertinença de la víctima a un grup o col·lectiu perseguit per motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos, de gènere, discapacitat o altres motius universalment reconeguts com a inacceptables d'acord amb el dret internacional.

2n. En el context d'un règim institucionalitzat d'opressió i dominació sistemàtiques d'un grup racial sobre un o més grups racials i amb la intenció de mantenir aquest règim.

2. Els reus de delictes de lesa humanitat han de ser castigats:

1r. Amb la pena de presó permanent revisable si causen la mort d'alguna persona.

2n. Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si cometen una violació, i de quatre a sis anys de presó si el fet consisteix en qualsevol altra agressió sexual.

3r. Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si es produeix alguna de les lesions de l'article 149, i amb la de vuit a 12 anys de presó si sotmeten les persones a condicions d'existència que posin en perill la seva vida o pertorbin greument la seva salut o quan els produeixin alguna de les lesions que preveu l'article 150. S'aplica la pena de presó de quatre a vuit anys si cometen alguna de les lesions de l'article 147.

4t. Amb la pena de presó de vuit a 12 anys si deporten o traslladen per la força, sense motius autoritzats pel dret internacional, una o més persones a un altre estat o lloc, mitjançant l'expulsió o altres actes de coacció.

5è. Amb la pena de presó de sis a vuit anys si forcen l'embaràs d'alguna dona amb intenció de modificar la composició ètnica de la població, sense perjudici de la pena que correspongui, si s'escau, per altres delictes.

6è. Amb la pena de presó de dotze a quinze anys, la desaparició forçada de persones. S'entén per desaparició forçada la captura, la detenció o el segrest o qualsevol altra forma de privació de llibertat que siguin obra d'agents de l'estat o de persones o grups de persones que actuen amb l'autorització, el suport o l'aquiescència de l'estat, seguits de la negativa a reconèixer aquesta privació de llibertat o de l'ocultació de la sort o el parador de la persona desapareguda, de manera que quedi sotreta a la protecció de la llei.

7è. Amb la pena de presó de vuit a 12 anys si detenen un altre i el priven de la seva llibertat, amb infracció de les normes internacionals sobre la detenció.

S'ha d'imposar la pena inferior en grau quan la detenció duri menys de quinze dies.

8è. Amb la pena de quatre a vuit anys de presó si cometen tortura greu sobre persones que tinguin sota la seva custòdia o control, i amb la de presó de dos a sis anys si és menys greu.

Als efectes d'aquest article, s'entén per tortura el sotmetiment de la persona a sofriments físics o psíquics.

La pena que preveu aquest número s'ha d'imposar sense perjudici de les penes que corresponguin, si s'escau, pels atemptats contra altres drets de la víctima.

9è. Amb la pena de presó de quatre a vuit anys si cometen alguna de les conductes relatives a la prostitució recollides a l'article 187.1, i amb la de sis a vuit anys en els casos que preveu l'article 188.1.

S'ha d'imposar la pena de sis a vuit anys als qui traslladin persones d'un lloc a un altre, per tal d'explotar-les sexualment, emprant violència, intimidació o engany, o abusant d'una situació de superioritat o de necessitat o de vulnerabilitat de la víctima.

Quan les conductes que preveuen el paràgraf anterior i l'article 188.1 es cometin sobre menors d'edat o persones amb discapacitat necessitades d'una protecció especial, s'han d'imposar les penes superiors en grau.

10è. Amb la pena de presó de quatre a vuit anys si sotmeten alguna persona a esclavatge o la hi mantenen. Aquesta pena s'aplica sense perjudici de les que, si s'escau, corresponguin pels atemptats concrets comesos contra els drets de les persones.

S'entén per esclavatge la situació de la persona sobre la qual un altre exerceix, fins i tot de fet, tots o alguns dels atributs del dret de propietat, com ara comprar-la, vendre-la, prestar-la o donar-la en canvi.

3. En tots els casos que preveu l'apartat anterior s'ha d'imposar, a més, la pena d'inhabilitació especial per a professió o ofici educatiu, en l'àmbit docent, esportiu i de temps lliure, per un temps superior entre tres i cinc anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada, si s'escau, en la sentència, atenent proporcionalment la gravetat del delicte i les circumstàncies que concorrin en el delinqüent.

Capítol III. Dels delictes contra les persones i béns protegits en cas de conflicte armat Article 608 - Article 614 bis.

Article 608

A l'efecte d'aquest capítol, s'entén per persones protegides:

1r. Els ferits, malalts o naufrags i el personal sanitari o religiós, protegits pel I i II convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I addicional de 8 de juny de 1977.

2n. Els presoners de guerra protegits pel III Conveni de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I addicional de 8 de juny de 1977.

3r. La població civil i les persones civils protegides pel IV Conveni de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I addicional de 8 de juny de 1977.

4t. Les persones fora de combat i el personal de la potència protectora i del seu substitut protegits pels convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 o pel Protocol I addicional de 8 de juny de 1977.

5è. Els parlamentaris i les persones que els acompanyin, protegits pel Conveni II de l'Haia de 29 de juliol de 1899.

6è. El personal de Nacions Unides i personal associat, protegits per la Convenció sobre la seguretat del personal de les Nacions Unides i del personal associat, de 9 de desembre de 1994.

7è. Qualsevol altra que tingui aquella condició en virtut del Protocol II addicional de 8 de juny de 1977 o de qualsevol altre tractat internacional en què Espanya sigui part.

Article 609

El qui, amb motiu d'un conflicte armat, maltracti d'obra o posi en perill greu la vida, la salut o la integritat de qualsevol persona protegida, la faci objecte de tortura o tractes inhumans, inclosos els experiments biològics, li causi grans patiments o la sotmeti a qualsevol acte mèdic que no estigui indicat pel seu estat de salut ni d'acord amb les normes mèdiques generalment reconegudes que la part responsable de l'actuació aplicaria, en circumstàncies mèdiques anàlogues, als seus propis nacionals no privats de llibertat, ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre a vuit anys, sense perjudici de la pena que pugui correspondre pels resultats lesius produïts.

Article 610

El qui, en ocasió d'un conflicte armat, empri o ordeni emprar mètodes o mitjans de combat prohibits o destinats a causar sofriments innecessaris o mals superflus, així com els concebuts per causar o dels quals fonamentalment es pugui preveure que causin danys extensos, duradors i greus al medi ambient natural, i comprometin així la salut o la supervivència de la població, o ordeni no donar quarter, ha de ser castigat amb la pena de presó de 10 a 15 anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts.

Article 611

Ha de ser castigat amb la pena de presó de deu a quinze anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts, el qui, amb motiu d'un conflicte armat:

1r. Realitzi o ordeni realitzar atacs indiscriminats o excessius o faci objecte la població civil d'atacs, represàlies o actes o amenaces de violència la finalitat principal dels quals sigui aterrir-la.

2n. Destruïu o danyu, violant les normes del dret internacional aplicables en els conflictes armats, un vaixell o una aeronau no militars d'una part adversa o neutral, innecessàriament i sense donar temps o sense adoptar les mesures necessàries per procurar la seguretat de les persones i la conservació de la documentació de bord.

3r. Obligui un presoner de guerra o una persona civil a servir, en qualsevol forma, en les forces armades de la part adversa, o els privi del seu dret a ser jutjats regularment i imparcialment.

4t. Deporti, traslladi de manera forçosa, prengui com a ostatge o detingui il·legalment qualsevol persona protegida.

5è. Traslladi i faci assentar en territori ocupat població de la part ocupant perquè hi resideixi de manera permanent.

6è. Realitzi, ordeni realitzar o mantingui, respecte a qualsevol persona protegida, pràctiques de segregació racial i altres pràctiques inhumanes i degradants basades en altres distincions de caràcter desfavorable, que comportin un ultratge contra la dignitat personal.

7è. Impedeixi o demori, injustificadament, l'alliberament o la repatriació de presoners de guerra o de persones civils.

8è. Declari abolits, suspesos o inadmissibles davant un jutge o tribunal els drets i accions dels nacionals de la part adversa.

9è. Atempti contra la llibertat sexual d'una persona protegida cometent actes de violació, esclavitud sexual, prostitució induïda o forçada, embaràs forçat, esterilització forçada o qualsevol altra forma d'agressió sexual.

Article 612

Ha de ser castigat amb la pena de presó de tres a set anys, sense perjudici de la pena que correspongui pels resultats produïts, el qui, amb motiu d'un conflicte armat:

1r. Violi expressament la protecció deguda a hospitals, instal·lacions, material, unitats i mitjans de transport sanitari, camps de presoners, zones i localitats sanitàries i de seguretat, zones neutralitzades, llocs d'internament de la població

civil, localitats no defensades i zones desmilitaritzades, donades a conèixer pels signes o senyals distintius apropiats.

2n. Exerceixi violència sobre el personal sanitari o religiós o integrant de la missió mèdica, o de les societats de socors o contra el personal habilitat per usar els signes o senyals distintius dels convenis de Ginebra, de conformitat amb el dret internacional.

3r. Injuriï greument, privi o no procuri l'aliment indispensable o l'assistència mèdica necessària a qualsevol persona protegida o la faci objecte de tractes humiliants o degradants, ometi informar-lo, sense demora justificada i de manera comprensible, de la seva situació, imposi càstigs col·lectius per actes individuals o violi les prescripcions sobre l'allotjament de dones i famílies o sobre protecció especial de dones i nens establertes en els tractats internacionals en què Espanya sigui part i, en particular, recluti o allisti menors de divuit anys o els utilitzi per participar directament en les hostilitats.

4t. Usi indegudament els signes protectors o distintius, emblemes o senyals establerts i reconeguts en els tractats internacionals en què Espanya sigui part, especialment els signes distintius de la Creu Roja, de la Mitja Lluna Roja i del Cristall Roig.

5è. Utilitzi indegudament o de manera pèrfida la bandera, uniforme, insígnia o emblema distintiu d'estats neutrals, de les Nacions Unides o d'altres estats que no siguin parts en el conflicte o de parts adverses, durant els atacs o per cobrir, afavorir, protegir o obstaculitzar operacions militars, llevat dels casos exceptuats de manera expressa que prevegin els tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

6è. Utilitzi indegudament o de manera pèrfida la bandera de parlament o de rendició, atempti contra la inviolabilitat o retingui indegudament parlamentaris o qualsevol de les persones que els acompanyin, personal de la potència protectora o els substituïts, o membres de la Comissió Internacional d'Enquesta.

7è. Desposseeixi dels seus efectes un cadàver, ferit, malalt, naufrag, presoner de guerra o persona civil internada.

8è. Faci patir intencionadament fam a la població civil com a mètode de guerra, privant-la dels béns indispensables per a la supervivència, inclòs el fet d'obstaculitzar arbitràriament els subministraments d'auxili, realitzats de conformitat amb els Convenis de Ginebra i els seus Protocols Addicionals.

9è. Violi suspensió d'armes, armistici, capitulació o un altre conveni subscrit amb la part adversa.

10è. Dirigeixi intencionadament atacs contra qualsevol membre del personal de les Nacions Unides, personal associat o participant en una missió de pau o d'assistència humanitària, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, sempre que tinguin dret a la protecció atorgada a persones o béns civils, d'acord amb el dret internacional dels conflictes armats, o els amenaci amb tal atac per obligar una persona natural o jurídica a realitzar o abstenir-se de realitzar algun acte.

Article 613

1. Ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre a sis anys el qui, en ocasió d'un conflicte armat, realitzi o ordeni realitzar alguna de les accions següents:

a) Ataqüi o faci objecte de represàlies o actes d'hostilitat contra béns culturals o llocs de culte que constitueixen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles, sempre que tals béns o llocs no estiguin situats en la proximitat immediata d'un objectiu militar o no siguin utilitzats en suport de l'esforç militar de l'adversari i estiguin degudament senyalitzats;

b) Usi indegudament els béns culturals o llocs de culte indicats a la lletra a en suport d'una acció militar;

c) S'apropii béns a gran escala, robi, saquegi o realitzi actes de vandalisme contra els béns culturals o llocs de culte indicats a la lletra a;

d) Ataqüi o faci objecte de represàlies o d'actes d'hostilitat béns de caràcter civil de la part adversa, i en causi la destrucció, sempre que això no ofereixi, en les circumstàncies del cas, un avantatge militar definit o que aquests béns no contribueixin eficaçment a l'acció militar de l'adversari;

e) Ataqüi, destrueixi, sostregui o inutilitzi els béns indispensables per a la supervivència de la població civil, llevat que la part adversa utilitzi aquests béns en suport directe d'una acció militar o exclusivament com a mitjà de subsistència per als membres de les seves forces armades;

f) Ataqüi o faci objecte de represàlies les obres o instal·lacions que continguin forces perilloses, quan els atacs puguin produir l'alliberament d'aquelles forces i causar, en conseqüència, pèrdues importants en la població civil, llevat que les obres o instal·lacions s'utilitzin en suport regular, important i directe d'operacions militars i que els atacs siguin l'únic mitjà factible de posar fi a tal suport;

g) Destruïxi, faci malbé o s'apropii, sense necessitat militar, coses que no li pertanyin, obligui un altre a lliurar-les o realitzi qualsevol altres actes de pillatge;

h) Requisi, indegudament o innecessàriament, béns mobles o immobles en territori ocupat o destrueixi un vaixell o aeronau no militars, i la seva càrrega, d'una part adversa o neutral o els capturi, amb infracció de les normes internacionals aplicables als conflictes armats a la mar;

i) Ataqüi o realitzi actes d'hostilitat contra les instal·lacions, material, unitats, residència privada o vehicles de qualsevol membre del personal esmentat a l'ordinal 10è de l'article 612 o amenaci amb tals atacs o actes d'hostilitat per obligar una persona natural o jurídica a realitzar o abstenir-se de realitzar algun acte.

2. Quan l'atac, la represàlia, l'acte d'hostilitat o la utilització indeguda tinguin per objecte béns culturals o llocs de culte sota protecció especial o als quals s'hagi conferit protecció en virtut d'acords especials, o béns culturals immobles o llocs de culte sota protecció reforçada o els seus voltants immediats, es pot imposar la pena superior en grau.

En els altres casos que preveu l'apartat anterior d'aquest article, es pot imposar la pena superior en grau quan es causin destruccions extenses i importants en els béns, obres o instal·lacions sobre els quals recaiguin o en els supòsits de gravetat extrema.

Article 614

El qui, en ocasió d'un conflicte armat, realitzi o ordeni realitzar qualssevol altres infraccions o actes contraris a les prescripcions dels tractats internacionals en què Espanya sigui part i relatius a la conducció de les hostilitats, regulació dels mitjans i mètodes de combat, protecció dels ferits, malalts i naufrags, tracte degut als presoners de guerra, protecció de les persones civils i protecció dels béns culturals en cas de conflicte armat, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys.

Article 614 bis

Quan qualsevol de les conductes que conté aquest capítol formin part d'un pla o política o es cometin a gran escala, s'han d'aplicar les respectives penes en la meitat superior.

Capítol IV. Disposicions comunes Article 615 - Article 616 bis.

Article 615

La provocació, la conspiració i la proposició per a l'execució dels delictes que preveuen els capítols anteriors d'aquest títol s'han de castigar amb la pena inferior en un o dos graus a la que els correspondria.

Article 615 bis

1. L'autoritat o cap militar o qui actuï efectivament com a tal que no adopti les mesures al seu abast per evitar la comissió, per les forces sotmeses al seu comandament o control efectiu, d'algun dels delictes compresos als capítols II, II bis i III d'aquest títol, ha de ser castigat amb la mateixa pena que els autors.

2. Si la conducta anterior es duu a terme per imprudència greu, la pena és la inferior en un o dos graus.

3. L'autoritat o cap militar o qui actuï efectivament com a tal que no adopti les mesures al seu abast perquè siguin perseguits els delictes compresos als capítols II, II bis i III d'aquest títol comesos per les persones sotmeses al seu comandament o control efectiu ha de ser castigat amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.

4. El superior no comprès als apartats anteriors que, en l'àmbit de la seva competència, no adopti les mesures al seu abast per evitar la comissió pels seus subordinats d'algun dels delictes compresos als capítols II, II bis i III d'aquest títol ha de ser castigat amb la mateixa pena que els autors.

5. El superior que no adopti les mesures al seu abast perquè siguin perseguits els delictes compresos als capítols II, II bis i III d'aquest títol comesos pels seus subordinats ha de ser castigat amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.

6. El funcionari o autoritat que, sense incórrer en les conductes que preveuen els apartats anteriors, i faltant a l'obligació del seu càrrec, deixi de promoure la persecució d'algun dels delictes dels compresos als capítols II, II bis i III d'aquest títol de què tingui notícia ha de ser castigat amb la pena d'inhabilitació especial per a feina o càrrec públic per un temps de dos a sis anys.

Article 616

En el cas de cometre's qualsevol dels delictes compresos en els capítols anteriors d'aquest títol, excepte els previstos a l'article 614 i en els apartats 2 i 6 del 615 bis, i en el títol anterior per una autoritat o funcionari públic, se li ha d'imposar, a més de les penes que s'hi assenyalen, la d'inhabilitació absoluta per un temps de deu a vint anys; si és un particular, els jutges i tribunals li poden imposar la d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per un temps d'un a deu anys.

Article 616 bis

CONSELL DELS IL·LUSTRES COL·LEGIS
D'ADVOCATS DE CATALUNYA

El que disposa l'article 20.7è d'aquest Codi en cap cas no és aplicable als qui compleixin mandats de cometre o participar en els fets inclosos als capítols II i II bis d'aquest títol.

CONSELL DELS IL·LUSTRES COL·LEGIS
D'ADVOCATS DE CATALUNYA

ANNEX 4.

**FORMULARI DE SOL·LICITUD DE PARTICIPACIÓ O REPARACIÓ ESTABLERT PER
LA CORT PENAL INTERNACIONAL**

Application form for individuals

Surname of victim _____ First *and/or* other names of victim _____

Any names by which the victim is commonly known can be given here

Date of birth *or* age _____ Gender _____ Victim application number ____/____/____

In case the applicant does not know their date of birth, approximate age can be given

If previously applied, please give the application number

Nationality _____ Ethnic group _____

1. What process is the victim applying for?

Please tick both boxes if you want to participate in the proceedings as well as reparations in case of a conviction

PARTICIPATION

REPARATIONS (*in case of a conviction*)*

2. What happened to the victim? Describe the events in as much detail as possible

This includes any **crime that may have been committed against family members of the victim and as a result of which the victim suffered harm**. If you do not have enough space to fully describe what happened to you, you may use a separate piece of paper on which you shall append your name and signature

3. When did these event(s) occur? _____

4. Where did these event(s) occur? _____

5. Who does the victim believe is responsible for these event(s)? _____

6. What personal harm did the events cause to the victim? *Proof of harm should be provided if possible* _____

To be completed only if a person is acting on behalf of the victim:

Victim is a child
 Victim is a person with a disability
 Victim is an adult and gives consent
for someone to act on their behalf

Relationship to victim _____

Please provide with this application copies of proof of identity of the person acting on behalf of the victim and a copy of proof of their kinship

Consenting victim must sign below or attach a declaration - please see instructions

Details of person acting on behalf of victim:

Surname _____ First name _____ Date of birth/age _____

Signature of person acting on behalf of victim _____ Date _____ Location _____

In submitting this application the victim acknowledges with the signature that the information contained herein is accurate to the best of the victim's knowledge and should be considered for the truth of its content

Signature of victim _____ Date _____ Location _____

DOES THE VICTIM CONSENT TO PROVIDING THE PERSONAL INFORMATION CONTAINED IN THIS APPLICATION FORM TO THE ICC'S TRUST FUND FOR VICTIMS (TFV)?

YES NO

*In case of a conviction, reparations may be dispersed through the ICC's TFV

Personal information

7. If applicable, why does the victim want to participate in the ICC proceedings? _____

8. Does the victim have reasons to be concerned about security, including that of his/her family, as a result of interaction with the ICC?
 Yes No *If yes, please explain* _____

9. Victim's marital status _____
10. I] Number of children the victim has _____
 II] Total number of dependents the victim has _____
11. Specify disabilities the victim has, if any _____
12. Specify language(s) spoken by the victim _____
13. Specify occupation the victim has, if any _____

14. LEGAL REPRESENTATION:

- I] Has the victim chosen a lawyer to represent him or her in the proceedings before the ICC? Yes No
If yes, please provide the name and contact details of the lawyer _____

- II] Does the victim have financial resources to pay for a lawyer? Yes No
- III] Does the victim have concerns being represented by a lawyer/legal team that also represents other victims in the proceedings?
 Yes No *If yes, please explain* _____

- IV] Characteristics and qualities that the victim considers necessary in a lawyer representing them in the proceedings

- V] If the victim is unrepresented:
- a) Does the victim wish to be represented by a lawyer from the Office of Public Counsel for Victims at the ICC (*an independent office of lawyers within the ICC, representing victims in proceedings*)
 Yes No
- b) Does the victim wish to choose a lawyer from the ICC List of Counsel
 Yes No

CONTACT INFORMATION OF THE VICTIM:

Address

.....

.....

.....

Phone number(s) or other ways to contact the victim

.....

Email

Name of interpreter, if any

Contact information of the person or organization who assisted in filling in this form (if applicable):

Surname First name

Name of the organization (if applicable)

Phone number(s) and email (if applicable)

Address

.....

.....

The following documents should be attached to this application form, as applicable. Please tick the boxes of all documents included with this application:

- Copy of proof of identity of the victim
- Copy of proof of identity of the person acting on behalf of the victim
- Declaration giving consent for someone to act on behalf of the adult victim
- Copy of proof of kinship
- Copy of medical records or other documentation that prove the personal harm suffered by the victim, including names and contacts of individuals who could corroborate the victim's reparation claims (if relevant and immediately available at no cost to the victim)